

seringen og forsoningen i Irak i stedet for at gå baglæns og tælle de døde. For selv om vi kommer med et tal, og selv om hr. Rune Lund kommer med et tal, så vil der jo ikke være enighed om, at det er det rigtige tal.

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Jeg er enig med udenrigsministeren i, at et dødsfald altid er et dødsfald for meget. Men der er da forskel på, om der er én person, der er død, eller om der er 655.000 personer, der er døde, og når vi står og diskuterer Irak her i Folketingssalen, så er det da utrolig vigtigt at vide, hvor mange mennesker der dør i sådan en krig, ikke kun i forbindelse med den krig, som foregår dernede nu, men også i forbindelse med andre situationer i fremtiden.

Når nu vi ved, at den første af The Lancets rapporter – de er lavet efter alle kendte regler, og det er de dygtigste mennesker, der eksisterer på området – rapporten for 2004, kostede 40.000 dollar, og at den, som blev lavet og udgivet den 11. oktober 2006, kostede 60.000 dollar, hvad er så problemet i at afsætte en lille million, som det her beslutningsforslag foreslår, for at vi kan få et helt sikkert tal at tage udgangspunkt i? Det er jo godt at have tallene på plads.

(Kort bemærkning).

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Det videnskabelige problem er jo, at jeg ikke tror, at verden bøjer sig for, at nogle danske forskere kunne komme med et tredje tal, og det er derfor, jeg siger, at det er sådan »tænk på et tal«. Ud fra nogle metoder er det altså blevet det ene tal, ud fra andre metoder er det blevet et andet tal. Begge metoder er blevet kritiseret; alle metoder er blevet kritiseret.

Så jeg tror ikke, det bibringer nogen som helst endelig klarhed over antallet, at hr. Rune Lund nu får lavet en forskergruppe, som skulle lave det, og derfor vil jeg hellere bruge pengene på det fremadrettede og på at hjælpe irakerne, så der kommer færre dødsfald i fremtiden.

(Kort bemærkning).

John Dyrby Paulsen (S):

Kan udenrigsministeren ikke med den baggrund, som udenrigsministeren har, anerkende, at den undersøgelse, der er i The Lancet, og det tal, der er kommet frem, på 655.000, jo i virkeligheden støttes af mange forskere på området, og

sige, at det er rigtigt, at der er en vis usikkerhed, men at det her er en god måde at gøre det på, og at det nok er det nærmeste, vi når en sandhed?

Og kan udenrigsministeren ikke erkende, at det da for søren må være interessant fremadrettet at finde ud af, hvad det er, folk er døde af i Irak? Det er jo ikke kun krudt og kugler, men også mange andre følgeting, og det må da for søren være en interessant viden at erhverve sig at få fastslået så nøjagtigt, som det nu lader sig gøre, hvad det er for nogle ting, der har indvirket på tabstallene i Irak, så man kan bruge det fremadrettet. Det må da være interessant.

Kl. 15.30

(Kort bemærkning).

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jo, det synes jeg også er interessant. Der er jo bare det ved det, at The Lancet jo under overdeligheden har beskrevet alle de andre måder at dø på, om jeg så må sige. Vi behøver for så vidt ikke at sætte en dansk forskergruppe til at beskrive andre måder at dø på i forbindelse med en konflikt.

Jeg synes også, hr. John Dyrby Paulsen giver beviset for, hvorfor beslutningsforslaget er overflødig, fordi – og nu citerer jeg, for jeg har skrevet det ned – hr. John Dyrby Paulsen siger, at The Lancets tal på 655.000 er det nærmeste, vi når en sandhed. Hvis det er det nærmeste, vi når en sandhed, hvorfor skulle vi så bruge 1 mio. kr. på ikke at nå den sandhed i lige så høj grad, som The Lancet efter hr. John Dyrby Paulsens opfattelse har gjort?

(Kort bemærkning).

John Dyrby Paulsen (S):

Det tager jeg som udtryk for, at udenrigsministeren er enig med mig i, at det er det nærmeste, vi når et sandt tal.

Så må jeg jo bare sige, at de folk, der står bag den undersøgelse i The Lancet, jo selv har sagt, at det kunne være ønskeligt, om der var andre forskere, der tog det her emne op og kunne beller afkræfte tallene. Det er jo i virkeligheden et ønske, hvor selv forskersiden har sagt, at det her har vi brug for.

Men må jeg tage det som udtryk for, at udenrigsministeren er enig i, at de tal fra The Lancet-undersøgelsen er dem, der kommer nærmest sandheden, og at der derfor ikke er nogen grund til at lave yderligere undersøgelser? Er det det, jeg må lægge i det?